

Η ΣΑΡΚΟΦΑΓΟΣ ΤΗΣ ΣΑΛΩΜΗΣ

Ἡ μεγάλη κίτρινη σάλα τῶν μυστικῶν ὄργιων τοῦ ἀνακτόρου Μακῶρ τῆς Ἱερουσαλήμ, ὡς μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς πολιτείας ἀντηχοῦσεν ἀκόμη, κάθε χρόνο καὶ τὴν ἴδια ἀκριβῶς νύχτα, τὸν θηριώδη βρυχηθμὸν ποὺ ἀφήκεν ἡ προιγκήπισσα Σαλώμη ὅταν τὴν ἀνεσκολόπισεν ὁ ἀφηνιασμένος ἀπὸ κραισι καὶ ἔρωτα ἑραστής της ἀρχηγὸς τῆς Ρωμαϊκῆς λεγεῶνος.

Τὸ σῶμα της κατόπιν ὅπως ἦταν ὀλόγυμνο, τὴ στιγμὴ τοῦ πλέον ἐξωφρενικοῦ ὄργιου της, ποὺ ὁ ἑραστής της ἀρπάζοντάς το ὡς τροπαιὸν τὸ σήκωσε ψηλὰ καὶ τὸ κάρφωσε στὸ σκληρὸ δόρυ τοῦ ὡς ἐρείχαλκου φρουροῦ τῆς κίτρινης σάλας, κατετέθηκε σὲ χουσέγκανστο φέρετρο καὶ σκεπάστηκε ἀπὸ θακίνθινο πέπλο κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖον λαμπύριζαν μόνο εἰς πετραδόπλοιμες θήκες τῶν μαστῶν τῆς Σαλώμης καὶ τὰ δαχτυλίδια τῶν ποδιῶν της ἐκείνων, ὅπου μιὰ νύχτα στὴ ψηλὴ ταράτσα τοῦ ἰδίου ἀνακτόρου, τὴν φωτισμένη ἀπὸ κόκκινους πυρσούς, χόρευαν τὸν πλέον παράδοξο σημιτικὸ χορὸν...

Ἡ μόνη ζωὴ, τὰ νυχτόχρωμα μαλιὰ της κομμένα αἰγυπτιακὰ δάσωναν γύρω ἀπὸ τὸ ἀλαθάστρινο κεφάλι της σὺν ὄργῳσα βλάστηση ἐβένων, πιασμένα μὲ ρουμπίνια.

Ἔτσι τὸ βαρὺ ἐκεῖνο ἀπὸ πετράδια μύρα καὶ δάκρυα φέρετρο, σκεπασθὲν κατόπι μὲ κυανὸ γυάλινο κάλυμα, καταβιάσθηκε ἀπὸ μαύρους σκλάβους στὴ σκοτεινὴ στέρνα (φυλακὴ) τῶν ἀνακτόρων καὶ ἀκοιμπίστηκε στὴ σχάρα τῶν κοκκάλων ἑνὸς ἀποκεφαλισμένου προφήτη.

Ὅποιος ἀπὸ τοὺς ἀρχαιολόγους ἀνακαλύψῃ ποτὲ τὸ βυθὸν τῆς στέρνας ἐκείνης θὰ βρῇ ἀκόμη τὸ ταριχευμένο σῶμα τῆς προιγκήπισσης Σαλώμης μέσα στὴ πολύτιμη θήκη του.